

2009/81/EÜ, millega kooskõlastatakse teatavate kaitse- ja julgeolekuvaldkonnas ostjate poolt sõlmitavate ehitustööde ning asjade ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise kord ja muudetakse direktiive 2004/17/EÜ ja 2004/18/EÜ⁽¹⁾, täitmiseks või vähemalt ei ole komisjoni neist teavitanud, siis on Madalmaade Kuningriik rikkunud sellest direktiivist tulenevaid kohustusi;

— määrata Madalmaade Kuningriigile ELTL artikli 260 lõike 3 alusel karistumakse summas 57 324,80 eurot päevas alates kohtuotsuse väljakuulutamisest käesolevas kohtuasjas;

— mõista kohtukulud välja Madalmaade Kuningriigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi liikmesriigi õigusesse ülevõtmise tähtaeg möödus 21. augustil 2011.

⁽¹⁾ ELT L 216, lk 76.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Förvaltningsrätten i Linköping (Rootsi) 6. detsembril 2012 — Ålands Vindkraft AB versus Energimyndigheten

(Kohtuasi C-573/12)

(2013/C 38/23)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Förvaltningsrätten i Linköping

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Ålands Vindkraft AB

Vastustaja: Energimyndigheten

Eelotsuse küsimused

1. Rootsi taastuvenergia sertifikaatide süsteem on siseriiklik toetuskava, mille kohaselt elektritarnijad ja teatavad elektritarbijad selles liikmesriigis peavad ostma vastavalt oma tarne- või tarbimismahule taastuvenergia sertifikaate, ilma et nad oleksid kohustatud ostma samast allikast elektrienergiat. Taastuvenergia sertifikaate annab välja Rootsi riik ja need tõendavad, et on toodetud teatav kogus taastuvelektrienergiat. Taastuvatest energiaallikatest saadud elektri tootjad saavad taastuvenergia sertifikaatide müügist tulu, mis lisandub elektritootmisest saadavale tulule. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia

kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta⁽¹⁾ artikli 2 punkti k ning artikli 3 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et need lubavad liikmesriigil kohaldada niisugust siseriiklikku toetuskava, nagu eespool kirjeldatud, milles saavad osaleda üksnes selle riigi territooriumil asuvad tootjad ja mille tulemusel on nendel tootjatel majanduslik eelis teiste tootjate ees, kellele ei saa välja anda taastuvenergia sertifikaate?

2. Kas niisugust süsteemi, nagu on esimeses küsimuses kirjeldatud, saab pidada koguseliseks impordipiiranguks või samaväärse toimega meetmeks ELTL artikli 34 tähenduses?
3. Kui vastus teisele küsimusele on jaatav, siis kas selline süsteem saab olla kooskõlas ELTL artikliga 34, arvestades eesmärgi edendada elektri tootmist taastuvatest energiaallikatest?
4. Kuidas mõjutab eespool sõnastatud küsimuste käsitlemist see, et toetuskavasse kätetud piirang, mille kohaselt saavad selles osaleda üksnes omamaised tootjad, ei ole siseriiklikus seaduses sõnaselgelt reguleeritud?

⁽¹⁾ ELT L 140, lk 16.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Administratīvā apgabaltiesa (Läti) 7. detsembril 2012 — AS „Air Baltic Corporation” versus Valsts robežsardze

(Kohtuasi C-575/12)

(2013/C 38/24)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Administratīvā apgabaltiesa

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: AS „Air Baltic Corporation”

Vastustaja: Valsts robežsardze

Eelotsuse küsimused

1. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. märtsi 2006. aasta määruse (EÜ) nr 562/2006⁽¹⁾, millega kehtestatakse isikute üle piiri liikumist reguleerivad ühenduse eeskirjad (Schengeni piirieskirjad) artiklit 5 tuleb tõlgendada nii, et kehtivasse reisidokumenti kinnitatud kehtiva viisa olemasolu on kolmandate riikide kodanike riiki sisenemise kohustuslik eeltingimus?